

[Lone Dybkjær]

Sydafrikakul. Jeg vil dér gerne spørge ministeren, hvad man mener med, at han ikke skal lægge skjul på, at der har været en usædvanlig debat om, hvorvidt elværkerne har efterkommet regeringens og folketingets henstilling. Jeg ved såmænd ikke, om debatten har været så usædvanlig. Men det er den måske for regeringen, fordi regeringen så fortsætter, at »det er regeringens opfattelse, at elværkerne faktisk bestræber sig på at omlægge, at sprede kulimporten i overensstemmelse med henstillingen.« Det mener jeg at fakta taler imod, men nu kommer debatten i morgen, og det kan godt være, vi derfor ikke skal tage hul på den i dag. Jeg synes blot, det bør bemærkes, at vi altså ikke er enige med regeringen i dette her, og at vi finder, at det er nødvendigt, at det langt stærkere henstilles til elselskaberne, at de rent faktisk ikke køber kul ind i Sydafrika og heller ikke planlægger at gøre det i fremtiden.

Så er der spørgsmålet om elselskabernes rolle i energidebatten. Det er jo glædeligt, hvis man nu kan få den arbejdsdeling, som der egentlig hele tiden burde have været, nemlig at energipolitikken lå hos energiministeren – vi kunne mene måske også i folketinget, men o.k., i det politiske system i hvert fald – og at elselskaberne koncentrerer sig om at producere elektricitet.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det også betyder, at vi kan regne med, at elselskaberne så f. eks. ikke længere vil blande sig i debatten om disse spørgsmål med en klar stillingtagen til atomkraft, og om det vil betyde, at elselskaberne f. eks. i forbindelse med en folkeafstemning vil forholde sig totalt neutralt, eller om det blot er almindeligheder, man har udvekslet på det fælles møde, man har haft.

Så er der spørgsmålet om forskning inden for a-kraft. Ministeren siger, at vi skal fastholde et forsvarligt forskningsberedskab. Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet lidt, men mere væsentligt er måske spørgsmålet om Risø, som også er nævnt her, og spørgsmålet om det forskningsråd, som ministeren nævner at han agter at nedsætte, og fremfor alt sekretariatets placering.

Det har ikke været min tanke, når jeg har sagt noget om Risø, at mistænkeliggøre Risø, og jeg synes i øvrigt, ministeren skulle lade være med at sige det dér, for jeg synes, man må anerkende, at der simpelt hen kan være

forskellige opfattelser af, hvad man mener Risø skal beskæftige sig med.

Det er jo ikke Risøs skyld, om jeg så må sige, at der kan være disse forskellige opfattelser. Når man som politiker rejser spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi Risøs opgaver er lovfæstede. Risø kan altså ikke uden videre svinge sit arbejdsområde fra f. eks. atomforskning til energiforskning med en hovedvægt på det sidste, når der står meget klart i loven, at det først og fremmest er den nukleare forskning og faktisk sekundært eller »i øvrigt«, som der står, er energiområdet i al almindelighed. Derfor er det nødvendigt at rejse spørgsmålet politisk, og jeg føler i øvrigt – og det vil vi komme til at diskutere senere hen på baggrund af et radikalt forslag – at man bør lave en revidering af Risø. Fremfor alt føler jeg – hvilket kan være et udtryk for, at jeg bestemt ikke ønsker at mistænkeliggøre Risø – at det er Risø selv, der bør lave en plan, som vi kan diskutere, og som måske kan indgå i forbindelse med en lovændring.

Så er der spørgsmålet om et forskningsråd. Dér vil jeg så egentlig foreslå – det kommer vi også til at diskutere senere – at ministeren ophævede energirådet. Energirådet er jo ikke kommet til at fungere efter sin hensigt og vil aldrig kunne komme til at give andet end nogle totalt intetsigende råd eller nogle råd med mange dissenser, og det skyldes rådets sammensætning. Det er der ikke noget at sige til, og jeg synes, man bare skal tage konsekvensen af det og sige, at det kan være, det har været udmærket i en periode, men at den sammensætning, det har i dag, ikke er rigtig, og at det, der er behov for, er det, som der står her, nemlig et rådgivende forskningsudvalg, og jeg går ud fra, at det skal bestå af sagkyndige personer, som kan vurdere de enkelte forskningsprojekter.

Endelig er der spørgsmålet om sekretariatets placering. Jeg synes stadig væk, at begrundelsen for at placere det på Risø ikke er særlig god, og jeg synes ikke, den bliver bedre af, at ministeren gentager og gentager, at der er bibliotek og EDB-faciliteter på Risø. Med fuldstændig samme begrundelse kunne man sige, at energistyrelsen skal placeres på Risø. Energistyrelsens opgave er at følge og vurdere forskningen inden for en lang række energiområder. Efter ministerens opfattelse må det jo i virkeligheden være næsten ufor-